

**Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Douăzeci și patra după Rusalii
Sărbătoarea Preacuviosului Dimitrie cel Nou din Basarabi
Epistola lui Iisus Hristos către mai-marii bisericii neamului român**

În zi de duminică Îmi așez în cartea Mea cea de azi cuvântul Meu de Păstor și grăiesc cu cei de pe pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu* și fericiți sunt cei ce aud și cred că vine Domnul pe pământ cuvânt ca să facă din oameni fii ai lui Dumnezeu prin iubirea și credința cu care ei întâmpină venirea Mea de la Tatăl ca să-i călăuzesc spre Tatăl, să-i trag pe ei la Tatăl Meu și al lor.

O, cum să nu vin și să-i spun întunericului să-i facă loc luminii, facerii din nou a lumii? Să fie lumină! Așa a fost întâiul Meu grai și cuvânt, după ce a făcut Dumnezeu sfat pentru facerea cerului și a pământului și a omului și a toate câte pentru om le-a zidit Dumnezeu prin cuvânt. Tot prin cuvânt vin și stau iarăși pe pământ și grăiesc să se facă și să se arate făgăduința împlinită a Scripturii de cer nou și de pământ nou, căci poate, oare, să treacă neîmplinită această făgăduință a cuvântului Meu?

Voi, oameni mari și mici de pe pământ, s-a apropiat vremea să fie iarăși lumina facerii din nou a lumii. Vine Domnul cu înnoirea aceasta. Voi ce faceți față în față cu cuvântul venirii Mele, cu lumina și cu facerea din nou a toate în lumină?

Eu sunt lumina lumii. A venit lumina pe pământ și strigă pe ulițe să fie lumină, să vină Domnul pe pământ cuvânt. Acest cuvânt este lumina lumii, căci scris este că atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt. Am spus cu cuvântul Meu acum două mii de ani și am îndemnat oamenii spre lumină, spre Mine, și le-am spus: *«Umblați în lumină, că vine noaptea, că vine întunericul când nimeni nu poate să lucreze din pricina lui»*. Vă deslușesc adevărul venirii Mele pe pământ cuvânt ca să credeți, ca să vă ajut să credeți în lumină și în lucrarea sa peste pământ.

O, oamenilor, o, fii ai întunericului care a căzut peste pământ după ce a fost pusă sub obroc lumina, o, ascultați ce vă spun: Eu sunt lumina lumii. Eu sunt lumina care a venit de la Tatăl la oameni acum două mii de ani ca să Mă dau lor lumină din cer pe pământ, și M-au băgat la întuneric mai-marii templului din Ierusalim, în care ei slujeau lui Dumnezeu înaintea poporului Israel ales pentru Domnul, alesul în mijlocul căruia Dumnezeu lucra lucrarea Sa între neamurile toate de atunci de pe pământ. M-am ridicat apoi din mormântul întunecat și am luminat pământul cu lumina învierii Mele dintre cei morți cu trupul, după ce am fost treizeci și trei de ani lumina lumii trup și cuvânt.

Am acum, în zilele de apoi, am neamul nou ales între oameni poporul român, neamul lui Dumnezeu după duh și după trup, căci din trupul pământului român am lucrat la facerea lumii trupul omului întâi zidit și am însemnat cu Duhul Sfânt pământul român în vremea aceea a lucrării luminii, cu care lucram și așezam împărăție văzută ca să aibă Domnul părtășie cu omul, și cerul cu pământul.

A venit apoi întunericul lucrat de omul pe care cu iubire fără de margini l-am zidit și am pus în el duh de viață, suflet viu. O, Mi-a făcut atâta durere apoi omul, și s-a depărtat de Mine pentru păcat și a umplut el cu întuneric pământul, cu păcat, de atunci și până azi, o, și e mare despărțirea de Dumnezeu în toți oamenii. De la margini la margini e numai întuneric, e numai păcat.

Vine lumina în lume, vine din cer și adeverește păcatul și roadele lui și scoate la lumină minciuna care stă pe scaunul dreptății în numele lui Dumnezeu, căci s-au ridicat ca și acum două mii de ani arhieriei și preoții împopoțonați cu straie de sfinți și strigă spre Mine să nu Mă apropiei și strigă spre oameni să nu creadă că vin să fiu lumină a lumii, că vin să risipesc

întunericul și minciuna lui, întunericul care are ca lucrare a sa minciuna ca și acum două mii de ani, când am venit de la Tatăl lumină a lumii și când n-au fost lăsați să creadă cei de atunci că a venit Domnul lumină a lumii.

M-au căutat mai-marii lui Israel prin mulțimea pruncilor născuți odată cu Mine ca să Mă piardă de mic, dar Tatăl M-a acoperit în brațele mamei Mele Fecioara, iar Eu am crescut și M-am arătat în templu după doisprezece ani și am lucrat mai presus de fire în mijlocul celor ce aveau sub ei poporul, o, și mai înainte cu trei ani și jumătate de vremea biruinței întunericului asupra Mea, Eu Mi-am ales doisprezece martori și le-am lăsat moștenirea cuvântului Meu cel din mijlocul lor și i-am lăsat în urma Mea împărțitori ai acestei lumini aduse cu Mine din cer de la Tatăl pe pământ, iar ei au dus până la margini vestea venirii Mele și tot adevărul ei, o, și sunt două mii de ani de atunci, și iată și acum lupta Mea cu întunericul care stăpânește mintea și ochii celor de pe pământ împotriva arătării Mele între oameni, căci cei care știu din Scripturi că fi-va să vină vremea să Mă arăt, iată-i, nu vor să vină lumina, să vină Domnul, să vin să descopăr viața lor mincinoasă sub numele de slujitori ai lui Dumnezeu, o, și nu Mă primesc aceștia întru ale lor și nu vor să fie iertați pentru păcatul minciunii, pentru viața lor atât de mincinoasă sub un așa mareț nume, de slujitori ai lui Dumnezeu între oameni.

O, ce să vă fac vouă, ce să fac cu voi dacă a venit vremea să Mă întorc pe pământ lumină a lumii? Poate, oare, să treacă această Scriptură a venirii Mele cu facerea înnoirii lumii și să nu se împlinească ea? Aceasta vin să vă întreb pe voi, cei care slujiți la altarele știute sfinte. Se închină lumea vouă ca unor sfinți între oameni, iar voi nu sunteți sfinți, în vreme ce sfințiți biserici și catedrale ca niște sfinți ai lui Dumnezeu. Oare, catedrala are nevoie de sfințire, iar voi nu? Oare, aveți voi căderea să sfințiți catedrale pentru Dumnezeu, pe pereții cărora sunt pictate portretele sfinților mărturisitori cu viața și cu minunile lui Dumnezeu prin ei înaintea celor de pe pământ pentru înmulțirea credinței sfinte peste oameni?

O, fii vicleni, cât de bine ați învățat pe dinafară lecția recitată la altar a slujbelor sfinte, lăsate de sfinți pentru mărturisirea lui Dumnezeu între oameni, și doar atât, căci viața voastră e departe de Dumnezeu, că v-ați vândut lui antichrist cu toată zestrea cea pentru credința în Dumnezeu în mijlocul pământului, iar Eu vin la voi cuvânt din cer, și vin că este scris să vin sub acest nume nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*, dar voi nu, nici vorbă să vă deschideți inimile și să primiți lumina cea potrivnică întunericului din voi și dintre voi, și potrivnică minciunii sub ale cărei falduri stați ca sub adevărul cel unul între pământ și cer.

Iată, vin pe pământ cuvânt, vine Fiul lui Dumnezeu, vine Hristos spre voi și vă întreabă: Cine sunteți voi și cui slujiți sub acest nume sfânt vă întreb? O, nu sunteți cu Mine și de partea Mea cu slujirea sub care vă acoperiți ca slujitori ai lui Dumnezeu, căci voi sunteți în slujba lui antichrist, de care ascultați fără păreri de rău, de vreme ce nu vă despărțiți de el pentru slava Mea peste pământ.

Vin și vă vestesc că slava sub care v-ați așezat să stați și să tot câștigați slavă, se va lua de la voi în chip vădit și se va vedea lucrarea minciunii sub care stați pitiți ca slujitori ai lui Dumnezeu, căci voi nu M-ați primit cu cuvântul luminii, o, și de atâtea ori am dat vouă cuvântul Meu spre voi ca să vă fac împăcarea cu Tatăl și să vă câștig Lui apoi! N-ați găsit cu cale să Mă recunoașteți, și de aceea se ia de la voi via precum este scris, și va fi ca și acum două mii de ani când Mi-am luat zestrea cerească și am dat-o unor pescari neluați în seamă și am făcut din ei sare și lumină peste pământ, de atunci și până azi, o, și tot așa ați pățit și voi în vremea aceasta când am venit, și nu M-ați voit să vin la voi de la Tatăl cu împăcarea.

Iată, vă bateți joc de norodul cel legat la ochi ca să vadă doar veșmintele de pe voi și să vi se plece ca unor vrednici de slavă de la ei. O, cum puteți să purtați această slavă, de care nu sunteți vrednici? O, și cum puteți uita cât de păcătos este omul în fața unei așa de mari vrednicii, de care voi așa de mult vă îmbătați, și nu vă rușinați înaintea lui Dumnezeu și îna-

intea oamenilor, care vă tot privesc și vi se tot apleacă cu închinăciuni și cu sărutări de mâini, când știți că Eu, Hristosul Tatălui, am stat pe cruce în cuie și sub lovituri și scuipări și sub hule fel de fel și sub nume de ocară în mijlocul mulțimii răstignitoare de Dumnezeu, târându-Mă sub crucea grea, pe care apoi Mi-am dat Duhul plângând de mila celor păcătoși, depărtați de Tatăl pentru păcat?

Scriu și tot scriu epistole spre voi, și rămân scrise în istorie aceste scrisori ale lui Hristos spre voi în vremea aceasta a venirii Mele cuvânt pe pământ, când și vouă vă grăiesc, și mai ales vouă, din pricina cărora Eu lucrez din greu lucrarea dată de Tatăl s-o așez pe pământ acum, la sfârșit de timp.

O, oare, nu vă veți deștepta la glasul Meu? Oare, veți rămâne ca fecioarele care au pierdut venirea Mirelui din pricina somnului și a plăcerilor vieții de pe pământ? Erau fecioare, și tot au pierdut și au rămas afară de sala nunții, iar voi sunteți chiar primii potrivnici venirii Mirelui sfânt la mireasa Sa gătită pentru Mirele ei, precum este scris, o, și ce va fi vouă vă întreb?

Cu durere vă grăiesc, cu durere rămân, cu durere las cuvânt scris spre voi în zi de duminică, și binecuvintez acum de lângă Tatăl pământul și neamul român, la care vin ca să-i găsesc salvare și ocrotire și slavă lângă slava Mea, căci neamul român este neamul nou ales, este popor al Domnului la sfârșit de timp, și se adevărește aceasta prin venirea Mea cuvânt pe acest meleag, de care atât de dor le este sfinților Mei și slavei gata să se arate între cer și pământ cu ziua Domnului, atât de așteptată să se ivească ea și să așeze pe pământ veacul cel nou, cerul cel nou și pământul cel nou în lucrare de Nou Ierusalim, promis prin Scripturi să se arate, în toată slava sa coborând și luminând, și iată, Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, și de aici încolo Eu sunt, precum este scris.

Eu sunt, și rămân cu venirea Mea pe pământul român și înnoiesc iar și iar cuvântul Meu și spun, iar și iar spun că tot omul care se va înveșmânta cu cămășuța de creștin se va numi român. Amin.

Și acum, pace cerească peste cetatea cuvântului Meu de pe meleagul pământului român, în care cartea Mea stă deschisă și se așează în ea tot cuvântul gurii Mele ca mărturie peste pământ, o, și așa Se vestește Dumnezeu de la margini la margini cu slava Sa, cu cuvântul Său pe plaiul românesc, țara Mea cea de la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

27-11/09-11-2025